

שבת
פרק ו'

א

ל	ו	י	א	ב	ו	א	י	ל
ת	ו	ב	א	ל	ב	א	ו	ת
ו	ב	ו	ת	ב	ב	ב	ו	ו
ב	ו	ב	ו	ב	ו	ב	ב	ב
ב	ש	ו	ת	ל	ב	ק	ו	ב
ב	ש	ו	ב	ו	ב	ו	ב	ב
ב	ש	ז	ו	ב	ו	ב	ו	ב
ב	ש	ע	ח	ו	ב	ש	ו	ב
ב	ו	ז	ח	ו	ח	ו	ז	ו
ב	ו	ז	ח	ו	ח	ו	ז	ו
ב	ל	ג	ה	ב	ה	ב	ל	ב
ב	ב	ש	מ	ו	ב	מ	ב	ב
ו	ב	ב	מ	ב	מ	ב	ב	ו
ב	ו	ב	ו	ב	ו	ב	ו	ב
ב	א	מ	ס	א	מ	ס	א	ב
ב	ל	ת	א	ב	ה	ו	ל	ב
ב	ש	ע	ח	ו	ב	ו	ב	ב
ב	ו	ב	ש	פ	ו	ז	ו	ב
ס	ס	ר	מ	ו	ר	מ	ו	ס
פ	ב	ו	ש	פ	ו	ש	פ	ב
ב	ל	ג	ל	ב	ו	ב	ו	ב
ו	ב	ו	ב	ו	ב	ו	ב	ו
ס	ס	ר	א	א	ת	ה	ס	ס
ל	ו	א	א	א	ל	ש	ל	ו
ו	ס	ל	ו	ו	ל	ל	ו	ו
ל	ג	א	ג	ס	ו	י	ע	ל
מ	ב	ט	ט	ו	י	ב	ב	ט
כ	ט	ו	י	ב	ב	ב	ב	כ

ב

שבת
פרק ו'

א במאה אשה יוצאה ובמאה אינה יוצאה? לא יצא אשה לא בחוטי צמר, ולא בחוטי פשתן, ולא ברצועות שבראהשה, ולא בתבול בהן עד שתטרוףם. ולא בטוטפת, ולא בסנבותינו בזמנם שאינו תפוריין, ולא בכבול לרשות הרבים. ולא בעיר של זהב, ולא בקטלא, ולא בונזמים, ולא בטבעת שאין עליה חותם, ולא במחט שאיןה בקובה. ואם יצאת אינה חייבת חטא.

ב לא יצא האיש בסנדל המסומר, ולא ביחיד בזמן שאין בריגלו מבה, ולא בתפילון, ולא בקמיע בזמן שאין מון המומחה, ולא בשריון, ולא בקסדה, ולא במגפיים. ואם יצא אינו חייב חטא.

ג לא יצא אשה במחט הנקובה, ולא בטבעת שיש עלה חותם, ולא בקוליאר, ולא בכובלת, ולא באצלוחית של פלייטון. ואם יצתה חייבת חטא – דברי רבי מאיר, וחכמים פוטרין בכובלת ובצלוחית של פלייטון.

ד לא יצא האיש לא בסיף, ולא בקשת, ולא בתריס, ולא באלה, ולא ברומת. ואם יצא חייב חטא. רבי אליעזר אומר תכשיטין קנו לו, וחכמים אומרים אין אלא לא לגנאי, שנאמר: "זכתתו תרבותם לאותם וחניתותיהם למזרות", לא ישא גוי אל גרי חרב ולא ילמדו עוד מללחמה". בירית, טהורת, ויזאנין בה בשבת. כבלים, טמאין, ואין יוצאי בהם בשבת.

שבת
פרק ר'

ה יוצאה אשה בחוטי שער, בין משלה בין משל חברת בין משל בהמה, ובתוטפת בסגנובתו בזמן שעון תפורין, בכבול ובפאה נברית לחצר, במזה שבאננה, ובמוח שבסנדלה, ובמוח שהתקינה לנחתה. בפלפל ובגראיר מלחה ובכל דבר שתמן לתוך פיה, ובלבד שלא תנו לכתחילה בשבת. ואם נפל לא מהזיר. שנו תותבת ושנו של זקב – רבוי מתר, וחכמים אוסרים.

ו יוצאה בסלע שעיל הצינית. הבנות קטנות יוצאות בחוטין ואפילו בקסמין שבאנוניהם. ערבות יוצאות רעלות ומקדות פרופות, וכל אדם, אלא שדברו חכמים בהזנה.

ז פורפת על האבן ועל האゴן ועל המטבח, ובлад שאלא תפروف לכתחילה בשבת.

ח הקייטע יוצאה בקב שלו – דברי רב מאיר, ורבו יוסף אוסר. ואם יש לו בית קיבול כתמיין טמא. סמכות שלו טמאין מדרס, ויצאיו בהן בשבת, ונכנסיו בהן בעוררה. כסא וסמכות שלו טמאין מדרס, ואין יצאיו בהן בשבת, ואין נכנסיו בהן בעוררה. אנקטמין טהורין, ואין יצאיו בהן.

ט הבנים יוצאים בקשרים, ובני מלכים בזוגין, וכל אדם, אלא שדברו חכמים בהזנה.

יא יוצאי בביצת המרגול ובשן שעיל ובמסמר מן האלבום משום רפואי – דברי רב מאיר, וחכמים אומרים אף בחו' אסור משום דברי האמור.

שבת
פרק ר'

ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב
מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג
ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל
ש	ש	ש	ש	ש	ש	ש	ש	ש	ש	ש	ש	ש	ש
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת	ת
א	א	א	א	א	א	א	א	א	א	א	א	א	א

